

Sygn. akt IV Ca 518/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2017 roku

Sąd Okręgowy w Płocku IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodnicząca – SSO Małgorzata Szeromska (spr.)

Sędziowie SO Wacław Banasik

SO Katarzyna Mirek - Kwaśnicka

Protokolant st. sekr. sąd. Anna Bałdyga

po rozpoznaniu na rozprawie 12 października 2017 r. w P.

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego w W.

przeciwko G. W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Płocku z 19 grudnia 2016 r.

sygn. akt I C 4677/14

1. oddala apelację;
2. zasądza od G. W. na rzecz (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego w W. kwotę 1.800 (jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego za II instancję.

IV Ca 518/17

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 19 grudnia 2016 r. Sąd Rejonowy w Płocku zasądził od pozwanej G. W. na rzecz powoda I. J. Debet (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W. kwotę 42 765,37 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 20 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty (punkt 1) oraz kwotę 4 952 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2 400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (punkt 2) i nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Płocku kwotę 383,15 zł tytułem zwrotu wydatków.

Podstawą wyroku były następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne:

W dniu 21 czerwca 2010 r. pozwana G. W. zawarła z (...) Bankiem (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. umowę kredytu gotówkowego P. numer (...) w kwocie 33 000 zł na okres 84 miesięcy. Pismem z dnia 21 grudnia 2011 r. pozwana zwróciła się do pożyczkodawcy o restrukturyzację kredytu numer (...).

W dniu 3 kwietnia 2012 r. (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wystawiła bankowy tytuł egzekucyjny numer (...), w którym wskazano na zadłużenie G. W. wynikające z umowy kredytu gotówkowego z dnia 21 czerwca 2010 r. numer (...) (...).

Postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2012 r. Sąd Rejonowy w Płocku w sprawie I Co 1563/12 nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu numer (...). Wnioskiem z dnia 16 sierpnia 2012 r. (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wystąpiła o wszczęcie postępowania egzekucyjnego wobec pozwanej G. W. na podstawie tytułu wykonawczego opisanego powyżej.

Dnia 20 czerwca 2013 r. (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. i (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. zawarły umowę przelewu wierzytelności obejmującą wierzytelność wobec pozwanej G. W. wynikającą z umowy kredytu gotówkowego z dnia 21 czerwca 2010 r. numer (...). W dniu 15 lipca 2013 r. zawarto aneks do umowy sprzedaży z dnia 20 czerwca 2013 r.

Postanowieniem z dnia 16 lipca 2013 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w W. M. Ż. umorzył na wniosek wierzyciela postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko pozwanej w sprawie Km 32475/12.

I. J. Debit (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. wystawił wobec pozwanej G. W. zawiadomienie o przejęciu jej wierzytelności oraz wezwanie do zapłaty całości zadłużenia. Zawiadomienie o przelewie wierzytelności wystosował do pozwanej również zbywca (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W..

Zobowiązanie pozwanej G. W. względem powoda wynikające z kredytu gotówkowego z dnia 21 czerwca 2010 r. numer (...) na datę wniesienia pozwu wyniosło 46 013,95 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił w oparciu o przeprowadzone postępowanie dowodowe w tym przeprowadzony z urzędu dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu rachunkowości, którą uznał za rzetelną, uwzględniającą całokształt dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy.

Sąd Rejonowy uznał, że pozwana i (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zawarły umowę kredytu gotówkowego z dnia 21 czerwca 2010 r. numer (...).

W umowie tej powód w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej polegającej na udzielaniu pożyczek i kredytów udzielił pozwanej kredytu. Pozwana zobowiązała się zaś do jego spłaty. Niespłacenie zobowiązania uprawniało kredytodawcę do wypowiedzenia umowy i dochodzenia zwrotu udzielonego kredytu wraz z określonymi umową odsetkami. Opinia biegłego sądowego z zakresu rachunkowości potwierdziła prawidłowość wyliczenia dochodzonej przez powoda - nabywcę wierzytelności wobec pozwanej G. W. kwoty - zadłużenia wynikającego z umowy numer (...).

W ocenie Sądu I instancji zgromadzony w sprawie materiał dowodowy potwierdza zasadność i wysokość dochodzonej przez powoda kwoty oraz prawo

(...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany

Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. do żądania od pozwanej zapłaty z tego tytułu. Sąd Rejonowy stwierdził, że powód w piśmie z dnia 23 grudnia 2014 r. słusznie wskazał, iż G. W. podjęła działania wskazujące na uznanie zobowiązania zwracając się o restrukturyzacja zadłużenia wynikającego z umowy numer (...) w piśmie z dnia 21 grudnia 2011 r.

Sąd I instancji przypomniał, że umowa przelewu wierzytelności znalazła swoje uregulowanie w art. 509 i następnym k.c. Mocą cesji wierzyciel (zbywca, zwany też cedentem) przenosi na nabywcę (cesjonariusza) wierzytelność przysługującą mu wobec dłużnika (debitora). Sąd Rejonowy stwierdził, iż strona powodowa przedłożyła umowę pierwotną będącą podstawą dochodzonego roszczenia, która została zawarta z pozwana G. W. oraz umowę sprzedaży wierzytelności zawartą z powodem. Przedłożył dokumenty potwierdzające przejście uprawnień z Banku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. (wierzyciela pierwotnego) na (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W.. Wykazał więc, że skutecznie nabył wierzytelność wobec pozwanej G. W..

W uznaniu Sądu I instancji dokumenty przedstawione przez powoda pozwalają na nie budzące wątpliwości indywidualizację objętej pozwem wierzytelności. Pozwana nie wywiązała się z umowy nie spłacając kredytu, co spowodowało szkodę w postaci utraty określonych środków pieniężnych przez kredytodawcę, która o utratę pozostaje w związku adekwatnym z zachowaniem pozwanej. Sąd Rejonowy stanął na stanowisku, że powód skutecznie nabył wierzytelność i jest uprawniony do dochodzenia od G. W. objętej pozwem kwoty wraz z odsetkami.

O kosztach procesu Sąd I instancji orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. na zasadzie odpowiedzialności za wynik procesu. Na koszty postępowania składa się opłata sądowa od pozwu w kwocie 535 zł., wynagrodzenie pełnomocnika powoda określone na podstawie mocy § 6 ust. 1 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2005, nr 219, poz. 1873) w wysokości 2400 zł, zaliczka uiszczona przez powoda na poczet dowodu z opinii biegłego w kwocie 2.000 zł. (pkt 2 orzeczenia). Kwotę 383,15 zł. tymczasowo wyłożoną przez Skarb Państwa - Sąd Rejonowy Płocku Sąd I instancji nakazał pobrać od pozwanej zgodnie z art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 2010, poz. 152 z późn. zm.) w zw. z art. 108 § 1 k.p.c.

Od powyższego wyroku pozwana wniosła apelację, zaskarżając go w całości i zarzucając mu naruszenie:

1. art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że przedstawione przez stronę powodową dowody w postaci dokumentów oraz dopuszczony przez Sąd Rejonowy w Płocku z urzędu dowód z opinii biegłego z zakresu bankowości udowadniają wysokość dochodzonego w niniejszej sprawie roszczenia,
2. art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. poprzez przekroczenie przez Sąd Rejonowy w Płocku zasady swobodnej oceny dowodów i dokonanie jej w sposób dowolny bez wszechstronnego ich rozważenia (w oparciu o zasady logiki i doświadczenia życiowego) oraz poprzez dokonanie ustaleń niemających faktycznego podparcia w materiale dowodowym, co przejawia się w uznaniu, iż powód udowodnił roszczenie w sytuacji, gdy przedstawione przez niego dowody nie świadczą o wysokości zadłużenia pozwanej,
3. art. 65 § 1 k.c. w zw. z § 16, 17 umowy z dnia 21 czerwca 2010 r. poprzez całkowite pominięcie zapisów umowy dotyczących sposobu wypowiedzenia umowy i wynikających z tego tytułu biegu terminów i skutków,
4. błąd w ustaleniach faktycznych sprawy, polegający na błędnym ustaleniu wysokości zadłużenia pozwanej względem powoda, mimo nieustalenia (nieudowodnienia przez powoda) istotnych okoliczności sprawy tj. kiedy umowa kredytu została skutecznie wypowiedziana oraz czy i w jaki sposób Bank informował pozwaną o zmianach stopy oprocentowania kredytu.

Mając powyższe na uwadze wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego, według norm przepisanych.

Na rozprawie w dniu 12 października 2017 r. powód wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie na jego rzecz od pozwanej kosztów zastępstwa procesowego za II instancję.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest niezasadna.

W przedmiotowej sprawie pozwana nie kwestionowała istnienia wierzytelności. Nie zaprzeczała faktowi, iż 21 czerwca 2010 r. zawarła z (...) S.A. umowę kredytu o nr (...). Wierzytelność ta następnie na mocy umowy przelewu wierzytelności z 20 czerwca 2013 r. została przekazana (...) i Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W..

Problematyczne w sprawie było ustalenie rzeczywistej kwoty jaka przysługuje powodowi, gdyż sam fakt istnienia wierzytelności i przysługiwania jej stronie powodowej z uwagi na przedstawione dokumenty nie budziło wątpliwości zarówno Sądu I jak i II instancji. W związku z zaistniałymi wątpliwościami Sąd Rejonowy dopuścił dowód z opinii biegłego by ustalił on czy wyliczenia poczynione przez powoda są poprawne. Biegły z uwagi na brak wszystkich dokumentów, po analizie materiału zebranego w sprawie odmiennie niż powód za datę postawienia kredytu w stan natychmiastowej wykonalności przyjął 10 stycznia 2012 r., strona powodowa zaś za datę wymagalności wierzytelności wskazał 22 sierpnia 2011 r. Mimo powstałej rozbieżności wobec daty, wyliczenia biegłego oraz powoda są zbieżne w zakresie dochodzonego roszczenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy nie dopatruje się w zapadłym orzeczeniu naruszenia zarówno art. 6 k.c., 232 k.p.c., jak i 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. Powód przedstawiając liczną dokumentację wykazał, iż jest uprawniony do dochodzenia roszczenia. Z uwagi na kwestionowanie dochodzonej sumy Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego, która w znacznej części potwierdziła słuszność dochodzonej kwoty. Tym samym poczynione przez Sąd Rejonowy ustalenia miały pokrycie w całym zebranych materiale dowodowym, który sąd ocenił nie przekraczając zasady swobodnej oceny dowodów. W uznaniu Sądu II instancji dokonując oceny zebranego materiału Sąd Rejonowy kierował się doświadczeniem życiowym i regułami logicznego rozumowania. Sąd I instancji prawidłowo ustalając okoliczność istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, rozważył dowody w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny, odnosząc się do nich w sporządzonym uzasadnieniu.

Za niezasadny Sąd Okręgowy uznał również podnoszony zarzut naruszenia art. 65 § 1 k.p.c. w zw. z § 16, § 17 umowy z dnia 21 czerwca 2010 oraz wskazanie, iż Sąd Rejonowy błędnie ustalił stan faktyczny poprzez pominięcie istotnych okoliczności sprawy w zakresie kwestii wypowiedzenia umowy i w jaki sposób bank informował pozwaną o zmianach stopy oprocentowania kredytu. W uznaniu Sądu II instancji z zebranego materiału dowodowego jasno wynika, iż do wypowiedzenia umowy doszło, potwierdza to dokumentacja przesłana przez (...) Bank (...) S.A., w szczególności pismo z 14 listopada 2011 r. (k. 257 akt sprawy), w którym bank wzywa pozwaną do zapłaty i informuje o możliwości wypowiedzenia umowy kredytu, a także dołączone akta Sądu Rejonowego w Płocku o sygn. I Co 1563/12 o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. W postępowaniu tym Sąd Rejonowy postanowieniem z 27 kwietnia 2012 r. nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) z 3 kwietnia 2012 r. wystawionemu przez (...) Bank (...) S.A., którego podstawą wystawienia była umowa kredytu z 21 czerwca 2010 r. W postępowaniu tym powódka nie złożyła zażalenia na postanowienie o nadanie klauzuli wykonalności, nie kwestionowała wykonalność dochodzonego roszczenia ani poprawności informowania jej o zmianie oprocentowania kredytu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji. Rozstrzygając o kosztach Sąd II instancji swoje orzeczenie oparł na art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Strona pozwana przegrała ten etap procesu

w związku z czym Sąd II instancji zobowiązał ją do zwrotu na rzecz powoda kosztów wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika w postępowaniu przed II instancją, które ustalił na podstawie § 10 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015.1804 ze zm.) w wersji obowiązującej do 12 października 2017 r.

Wacław Banasik Małgorzata Szeromska Katarzyna Mirek – Kwaśnicka

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)